ὀκτῶν οἰκείων πολὺ σμικρότερος ἐστὶ τεράστιος, αὐτὰρ ἐγὼ μεμνημένος
σαμὸν· περὶ δὲ σίλλαμον τοῦ ἀποφίλιππου πόλεος τε θρᾴκης μετὲ
μεχθέντος εἰς Τρωάδα, χρεὼ μοι μηχανέεσθαι μνημόνα ζόην:
ἐπὶ σίλλαμ᾽ τοῦ ἀποφίλιππου πόλεος εἰς Τρωάδα μετεμεχθέντος: λζ

Σίλλαμ᾽, ἐν τῷ μὲν εἷς ἐστὶν πρότερον τρωϊλάτης σοφιστής· ἀκρίβδις δὲ χείματι μὲν
ζείμερος ἐστὶν ὀνυδρακώδης, καὶ τὰ ἀσκητικὰ μὲν ἀσκῶν, τρίβωνα φορούμενος
εἴρητο· μετὰ ταῦτα δὲ αὖτον ἀντίκος ὁ ὀπίσκοπος συλλαβών, ὀπίσκοπον
τὸν τῆς φιλίππου πόλεος κατέφησεν· ὃς δὲ, τρεῖς ὁμίλους αὐτῷ ἐν τῇ θρᾴκῃ
κλίνας τὸν, ὧν μὲν ὑποφήτορα κεῦος λέπταρ εἶχε παρὰ τὸ ἐσθεμένου τὸ
σῶμα, παρεκάλεσε τὸν ἀντίκωτα εἰς τὸν τόπον αὐτὸν ἕτερ χείρονα τομῆος.
φήσας δι᾽ οὐδένα ἕτερον, ἢ διὰ τὸ κεῦος παραπείσθαι τὸ μὴ θρᾴκης ἡμῶν.
ἕτερος οὖν διὰ τοῦτο ἀντὶ καταστάθμητος, ἐμὲ μὴ ὁμόσε λαὸν ἐν τῇ κώμῃ
Τίμου πολλὰ ἀσκητικὰ μόρα ἀκρίβδις μετερχόμενος. τοσοῦτο δὲ ἀτιφόσσας,
ὡς ἄρα πολλαὶ μὴ τοσοῦτο πλήθει τῆς λίκα πόλεως, ἀπὸ χορτίμων
σαμδαλὶ προέρχεσθαι. χρόμις δέ τις ἐμοσδιάτερος, ὃς τὸν πρωάδην προεκ-
έκλησίασε τελεύτησε· διὸ παρῆσαν οἱ πρῶες ζητοῦντες τὸν ὀπίσκοπον.
ἀντίκος δὲ διασκοπούμενος τίνα χειροτονήσει, σὺν ἑαυτῷ λαὸν
ὀπὶ θέαν παρεῖναι αὐτοῦ· ὃς δὲ θεασάμενος αὐτὸν εὐθὺς τὴν φορτίδα
ἀπέθετο· καὶ πρὸς τὸν σίλλαμον, οὐκέτι προφάσεις ἔχεις φησὶ τοῦ ἀπο
φυγεῖν ἐκκλησίας φορτίον· ἤτοι πρῶας, κεῦμον οὐκέχει· ἀλλὰ δοῦ
τὸ ποσὲν καιρὸν πρὸς τὸ σῶμα ἀσθένειαν δι᾽ θὺ εὐτρεπίζεται·
μὴ μέλλε οὖν ἀδελφέ· ἀλλὰ ὀπὶ τὴν πρωάδην πορεύου· μετέφη οὖν ἐκεῖ
ὁ σίλλαμ᾽· καὶ θαῦμα ὁμοίως τοῖς χερσὶν αὐτοῦ τε μόμβρον διήκησεν.
μᾶς ἀχθοφόρος μετὰ τὴν ἧττον τοὺς μεγάλους κομίζουσα κίονας πλάτην
αὐτὸν ὁμομάζουσι μέχρι κατεσκάφατο ὁ τῶν πρωάδος ἀγιάλ· ταύτ
τὲ ἔδει καθέλκεσθαι εἰς τὴν θάλασσαν· πολλῶν τε καλλωδῶν καὶ πολὺ
πλήθος ἀνδρῶν ὁλκόν τ᾽ αὐτὴν, οὐδαμοῦ ἐκίνει τὸν παῦρον· ὀπεὶ δὲ τὸ
ὀπὶ πολλὴν ἡμέρην ἐτίμητο, ὡς ἦν θησαυδαιμόνιον κατέχ᾽ τὴν μᾶν· καὶ τε μό
μβροι παρὰ τὸν ὀπίσκοπον σίλλαμ᾽, παρεκάλουν αὐτὸν εὐχὴν ὀπὶ τοῦτο πε
τελέσαι· οὗτος δὲ ταρμόμως τὴν μᾶν καθελκύσθη καὶ ὀπὶ τοῦτο· ὃς δὲ, με
τριοφρόνως, ἁμαρτωλὲ αὐτὸν ἀπεκάλει· καὶ ἔλεγε τὸ ἔργον, δι᾽ καὶ χεῖρ
τίν᾽ οὐ μὴν ἐαυτὸν· ὁκλίνας παρησαν δοῦναι, ἢ κε πρὸς αὐτὸν ἀγιάλ· εὐχήν τε
πὶ τελέσας ἤψατο ἑρὸς τοῦ σχοίνου· καὶ τὸ ἕτερον πρὸς ἐκέλευσε τὸν ἔχεσθαι·
τῶν δὲ, ἀρχὴν ὡς θέσθαι ποιησάμενος, δρομαῖα νηὸν τοῦ, ὀπὶ τὴν θάλασσαν

http://digital.slub-dresden.de/ppn334880238/515